

Carlsen-Skiødt: Jeg kan nøjes med en kort Bemærkning, jeg finder ingen Andledning til at bede om Ordet for tredje Gang, idet jeg tror, at den bedste og mest frugtbare Forhandling vil kunne finde Sted i det Udvalg, der vil blive nedsat. Men jeg vil gerne gøre en enkelt Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister. Den højtærede Minister var lidt inde paa min Omtale af Kapitel I. Nu kan man sige, hvad man vil, men jeg kan ikke se andet end, at Kapitel I indfører nye Restriktioner, altsaa nye Indsnævninger for Bevægelsesfriheden paa Boligomraadet. Jeg skal bare nævne en enkelt Ting som § 2, hvor der er Tale om urimelig Leje. Der staar, at hvis en Udlejer „betinger sig eller oppebærer eller — for bestaaende Lejemaals Vedkommende — kræver en Leje, der staar i Misforhold til det udlejedes Værdi“, saa kan den Sag indankes for Retten. I § 3 staar der, at Retten kan forkaste en Opsigelse. Det vil altsaa sige, at Ejeren er ganske prisgivet et eller andet Sagsanlæg fra Lejeren.

Her er vi netop ved et Kardinalpunkt efter min Mening, idet vi, hvis vi indfører disse nye Foranstaltninger, vil hemme Boligbyggeriet; og jeg har forstaaet af Forhandlingerne her i Dag, at Boligbyggeriet er vi allermest interesseret i, ikke blot i København, men ud over det ganske Land. Gaar vi nu til at indføre nye Restriktioner, ikke blot for de gamle Bygninger — for det er jo Meningen med Lovforslaget, har jeg forstaaet —, men ogsaa for de nye — og i § 1 staar der jo, at i enhver Kommune kan de paagældende Bestemmelser indføres —, saa tror jeg, at vi forhindrer det private Boligbyggeri. Og jeg maa sige, at selv om Stat og Kommune kan bygge 10 eller 25 pCt. billigere, som det er oplyst, tror jeg ikke, det bliver gjort i tilstrækkeligt Omfang. Det har i hvert Fald vist sig i den Periode, vi har været inde i, at det er det private Boligbyggeri, der skal afhjælpe Bolignøden. Derfor er det for mig et Hovedpunkt, at dette private Boligbyggeri ikke forhindres.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Slesbager, at med Hensyn til de erhvervsdrivende er jeg mig meget vel bevidst, hvad det ærede Medlem sagde i sin Tale i Gaar. Men at give de erhvervsdrivende 3 Aar endnu at skabe Vær-

dier i og derefter tage alt fra dem kan jeg ikke se er noget, de kan leve af i det lange Løb. Det var derfor, jeg henviste det ærede Medlem til i det hele taget at revidere sine Anskuelser paa det Punkt.

Dernæst er der et andet Spørgsmaal. Det ærede Medlem siger glad og fornøjet: Nu har den højtærede Minister givet mig Lov til at skrive Titelen, og det ærede Medlem Hr. Rager har givet mig Lov til at skrive Loven. Ja, det har jeg heller ikke noget imod, d. v. s., det bliver et Udkast; det var det, jeg sagde, vi maatte bede om: at det var af en saadan Art, at det overhovedet fortjente at fremmes under vore Auspicer. Jeg beder altsaa det ærede Medlem bemærke, at vi sidder som Censorer; men vi skal censurere velvilligt og gerne hjælpe med ved en Forhandling under Udarbejdelsen. Desværre savnede jeg Svar paa, om vi kunde vente at faa dem, der virkelig er Herrer her i Landet, nemlig de 34 ældre Herrer ovre i den anden Sal, med.

Saa beder jeg ogsaa det ærede Medlem Hr. Slesbager erindre, at der er en Konkurrent, og det kunde være, at han, som jeg sagde før, bød højere. Jeg imødeser altsaa et Tilbud, som vi virkelig kan acceptere, og som det ærede Medlem kan være bekendt at aflevere til os.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Slesbager har Ordet for en kort Bemærkning.

Slesbager: Det ærede Medlem Hr. Rager tager ganske fejl, det er ikke Regeringen og dens Partier, der er Censorer i denne Sag, det er dem, der kommer med Lektien til Rigsdagen, og det er Oppositionspartierne i denne Sal, der censurerer, hvad der kommer, og det skal vi ogsaa nok gøre.

Første Næstformand (Pinstrup): Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Nej, det ærede Medlem Hr. Slesbager tager ganske fejl. Saaledes er det normalt, men jeg gjorde netop før i min Tale opmærksom paa, at denne Gang var det omvendt, og jeg beder det ærede Medlem Hr. Slesbager forsøge at acceptere den omvendte Situation. I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg har ikke Spor af Interesse for at begynde at drøfte, om man mødes til Forhandling paa det ene eller det andet Grundlag, lad os hellere se at komme til en Realitetsforhandling.